மென் திறன்களும் அதன் முக்கியத்துவமும்

கலாநிதி க..ஞானரெத்தினம்

அறிமுகம்:

தற்கால நவீன யுகத்தில் புத்தாக்க சிந்தனை கொண்ட பல மாணவர்களை பாடசாலையில் காணமுடியும். இவர்கள் பாடப் புத்தகத்தில் மாத்திரம் தங்கி இராமல் தகவல் தொழினுட்பத்தினூடாக மேலதிக விடயங்களை அறிந்து கெண்டு பாடசாலைக்கு வருவது மட்டுமன்றி கூடிய நேரத்தையும் இதற்காக செலவு செய்கின்றனர். இவர்களின் அறிவு, ஆற்றல் என்பனவும் உயர்ந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக இவர்களுக்கு கற்பித்தலை வழிநடாத்தும் ஆசிரியர்கள் இதற்கு மேலதிகமாக பன்முக ஆற்றல் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மிகமுக்கியமாக தாம் கற்பிக்கும் பாடத்தில் பாடப்புலமை பெற்றிருப்பது கட்டாயமானதாகும். அத்துடன் பல்வேறு திறன்களும் ஆசிரியர்களிடம் இருக்க வேண்டியதும் அவசியமானதாகும். எமது நாட்டில் ஆசிரியர்களாக உள்வாங்கப்படுகின்றவர்கள் பெரும்பாலும் க.பொ.த.(உ/த) பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர்களும் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களும் கல்வியல் கல்லூரியில் டிப்ளோமா சான்றிதழ் பெற்றவர்களுமே ஆவர். இவர்களின் கடதாசி தகைமை மாத்திரம் வெற்றிகரமான கற்பித்தலை நடாத்துவதற்கு போதுமானதல்ல. இவர்களின் பல்வேறு திறன்களை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு கல்விப் புலத்தில் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும் எதிர்பார்த்த மட்டத்தை அடைந்து கொள்வதில் பல சவால்கள் காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன..

திறன்கள்:

ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டிய திறன்களை இருவகையாக பிரித்து நோக்கலாம். மென்திறன் (Soft skill), வன்திறன் (Hard skill) என்பனவையே அவை.

வன்திறன் என்பது கல்வியாலோ அல்லது பயிற்சியாலோ பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதும் தொழினுட்ப அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டதுமாகும்.

மாறாக “மென்திறன் என்பது ஒருவரிடம் வெளிப்படும் பல்வேறுவிதமான திறமையாகும்”. இதனை ஒருவரின் குணாதிசயங்கள் அல்லது உள்ளார்ந்த விவேகம் எனவும் கூறலாம். மேலும் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டைச் செய்வதற்கு ஒரு தனி மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய தனித்துவமான விசேட குணாதிசயங்களும் தொடர்பாடலும் எனவும் கருதலாம். இது இயற்கையாக உருவாகின்ற இயலுமையும் மனவெழுச்சி நுண்ணறிவுடன் தொடர்புபட்டதும் ஆகும். மென்திறனை புத்தக அறிவாலோ அல்லது பட்டங்களாலோ அல்லது சான்றிதழ்களாலோ பெறமுடியாது.

Sinha(2008) என்பவரது ஆய்வில் ஒரு நிறுவனத்தின் வெற்றியில் ஊழியர்களின் மென்திறன் 75% உம் தொழினுட்பம் 25% உம் பங்களிப்பு செய்யக்கூடியது என அறியப்பட்டுள்ளது. மென்திறன் பலவகைப்படும். நேரமுகாமை, தலைமைத்துவம், நேரான மனப்பாங்கு, தொடர்பாடல், சகிப்புத் தன்மை, வேலை ஒழுக்கம், பிரச்சினை தீர்த்தல், குழுவேலை என இது நீண்டு கொண்டே

போகும். இங்கு இவ் ஆக்கத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய மிகமுக்கிய பத்து மென்திறன்கள் தொடர்பாக ஆராயப்படுகின்றன.

ஆசிரியருக்கு வேண்டிய மிகமுக்கிய பத்து மென்திறன்கள் :

பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தின் திறவு கோலாக தொழிற்படுகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். தற்கால மாணவர்களை வெற்றி கொள்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு தமது பாடப்புலமைக்கு மேலாக கற்பித்தல் தொழினுட்பம், தொடர்பாடல் திறன், முகாமைத்துவ திறன் போன்ற பல்வேறு திறன்கள் அத்தியாவசியமானவை. ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்ட பத்து மென்திறன்களை Kate Lorenz (2000) என்பவர் முன் வைத்துள்ளார். அவையாவன.

1) உடன்பாடான மனப்பாங்கு
2) சிறந்த தொடர்பாடல் திறன்
3) உறுதியான வேலை ஒழுக்கம்
4) நேர முகாமைத்துவ இயலுமை
5) பிரச்சினை தீர்த்தல் திறன்
6) குழுவில் ஒருவராக தொழிற்படல்
7) தன் நம்பிக்கை
8) ஏற்றுக்கொள்ளலும், விமர்சனங்களில் இருந்து கற்றுக் கொள்ளலும்
9) சகிப்புத்தன்மை
10) அழுத்தங்களின் மத்தியில் வேலை செய்தல்

1. உடன்பாடான மனப்பாங்கு

மனிதன் தன் மனநிலைகளை மாற்றிக்கொள்வதன் மூலமாக
தனது வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்வான் என்பதே
எனது தலைமுறையின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பாகும்

\- வில்லியம் ஜேம்ஸ்

ஒருவர், ஒரு விடயம், ஒரு பொருள், ஒரு சம்பவம் என்பன தொடர்பாக நாம் கொண்டுள்ள எண்ணங்களின் உறுதியான தொகுப்பு மனப்பாங்கு என இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது உடன்பாடான மனப்பாங்கு (Positive attitude), எதிரான மனப்பாங்கு (Negative attitude) என இரண்டு வகைப்படும்.

எவரும் மனப்பாக்குடன் பிறப்பதில்லை. வாழும் காலத்திலே எமது கல்வி, சூழல் அனுபவங்கள் காரணமாக மனப்பாங்குகள் உருவாகுகின்றன. எதிலும் நல்லதையும், நிறைவையும் காண்பதே உடன்பாடான மனப்பாங்கு எனவும் மாறாக எதிலும் கெட்டதையும் குறையையும், திருப்தியின்மையும் பார்த்தல் எதிரான மனப்பாங்கு எனவும் கருதப்படுகின்றது. ஒருவரின் அனைத்துச் செயற்பாட்டிற்கும் அடிப்படை காரணமாக இருப்பது மனப்பாங்காகும். உடன்பாடான மனப்பாங்கு கொண்டவர்கள் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாகவும் சுகதேகியாகவும் வெற்றியாளர்களாகவும் வசதி வாய்ப்புடையவர்களாகவும் முக மலர்ச்சி கொண்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல

மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து உதவுபவராகவும் காணப்படுவர். ஹவாட் பல்கலைக்கழகத்தில் செய்யப்பட்ட ஒரு ஆய்வில் வெற்றி பெற்றவர்களில் 85% ஆனோர் நல்ல மனப்பாங்கு கொண்டவர்களாகவும் 15% ஆனோர் உயர் கல்வித் தகைமையைக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர்.

ஆசிரியர்கள் கண்டிப்பாக உடன்பாடான மனப்பாங்கு கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் மாணவர்களும் உடன்பாடான மனப்பாங்கு கொண்டவராக இருப்பர். அனைத்து மாணவர்களையும் சமமாக மதித்தல் , அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுத்தல் , இனிய வார்த்தை பேசுதல் , ஒவ்வொருவரிலும் பல்வேறு விதமான இயலுமையைக் காணுதல், ஊக்கப்படுத்தல் , நேரம் தவறாமை ,வெற்றிகரமான கற்பித்தலை நடாத்துதல், பாடசாலையில் அனைவரையும் மதித்தல் , தம் தொழில்- பாடசாலை என்பனவற்றில் உயர் மதிப்பைக் கொண்டிருத்தல் , விருப்புடன் கடமைகளைப் பொறுப்பெடுத்தல், பாடசாலை பாரம்பரியத்தை மதித்தல் போன்றவை ஒரு உடன்பாடான மனப்பாங்கு கொண்ட ஆசிரியரால் மட்டுமே மேற்கொள்ளக்கூடியவை. அனைத்து ஆசிரியர்களும் உடன்பாடான மனப்பாங்கு கொண்டவர்களாக மாறுவதற்கு முயலவேண்டும். இது கடினமான ஒன்றாயினும் அவசியமானதாகும். இதற்கு மெய்யானத்தில் தியானம், யோகா, வழிபாடு , சற்சங்கம் , நல்லார் தொடர்பு போன்றவை உதவும் அதே வேளை விஞ்ஞானத்தில் பயிற்சிகள், சில செய்திட்டங்கள் என்பன வழிவகுக்கும். இவ் ஆக்கத்தின் விரிவஞ்சி இச்செய்திட்ட படிமுறைகளை சேர்த்துக் கொள்ளமுடியவில்லை.

2. சிறந்த தொடர்பாடல் திறன்

அனைத்து மனிதர்களுக்கும் தொடர்பாடல் திறன் அவசியமானதாகும். தொடர்பாடல் குறைபாடு காரணமாகவே அநேகமான முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒருவர் ஏதோ ஒரு விடயத்தை வெளிப்படுத்தும்போது மற்றொருவர் அதனை வேறு விளக்கம் பெறுகின்ற நிலை அதிகமாக காணப்படுகின்றது.

முக்கியமாக ஆசிரியர்களிடம் எவ்வளவு திறமை இருந்தாலும், எத்தனை பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் வகுப்பறையை உயிரோட்டமாக்குவது அவரது தொடர்பாடல் திறனாகும். பாடத்தை திட்டமிட்டு வகுப்பறைக்குச் செல்கின்ற ஆசிரியர் ஒருவர் தான் நினைப்பதனை அல்லது தான் விளங்கிக் கொண்டவற்றை அனைத்து மாணவர்களுக்கும் விளக்கம் பெறச்செய்வதில் அவரது வார்த்தை வெளிப்பாடு, குரல் , தொனி, கரும்பலகை பயன்பாடு என்பன அதிக செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடியவை. இதன் காரணமாக தொடர்பாடல் திறனை மேம்படுத்த வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

தொடர்பாடல் என்பது ‘‘குறித்த ஒரு தகவல் அல்லது பல தகவல்கள் ஒரு தனியாளினாலோ அல்லது பல பேரினாலோ மற்றொரு தனியாளிற்கு அல்லது பல பேரிற்கு பரிமாற்றப்படல்’’ ஆகும்.

Berlo (1994) என்பவர் அனுப்புனர், செய்தி, ஊடகம், பெறுநகர் ஆகிய நான்கு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு இயக்க உணர்வு தொடர்பாடலாகும் என்கின்றார்.

என்ன கருத்துடன் ஒரு செய்தி அனுப்பப்பட்டதோ கூடியவரை அதே கருத்துடன் அச்செய்தி பெறப்படுதல் வினைதிறன் மிக்க தொடர்பாடல் எனப்படும்.

இத் தொடர்பாடலானது

(i) எழுத்து மூலமாக - கரும்பலகை பயன்பாடு

(ii) வாய் மூலமாக - குரல், தொனி, தெளிவு

(iii) காட்சி மூலமாக - கற்பித்தல் உபகரணம்

ஏற்படுத்தப்படலாம். ஆயினும் தொடர்பாடலில் பின்வரும் தடைகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகமாக உள்ளன.

(i) தனியாள் தடைகள்

மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடு, மாணவர்களின் உளவியல் பிரச்சினைகள் , மனவெழுச்சி சமநிலையின்மை போன்றன இத்தகைய தடைகளை ஏற்படுத்தக்கூடியவை.

(ii) பௌதிகத் தடைகள்

வகுப்பறைச் சூழல், ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையிலுள்ள தூரம் என்பன.

(iii) சொற்பொருள் சார்ந்த தடைகள்

கலாசாரம், மொழி என்பன. குறிப்பாக தமிழ் பேசுபவர்களிடையேயும் பிரதேச, மத ரீதியாக உச்சரிப்புக்கள், வெளிப்பாடுகள் என்பனவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவையும் தொடர்பாடலில் பாரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிவை. இத்தகைய தடைகளை குறைத்து தொடர்பாடலின் வினைதிறனை மேம்படுத்துவதற்கு ஆசிரியர் பின்வரும் உத்திகளை கையாள முடியும்.

- எளிய தெளிவான மொழிப்பிரயோகம்
- விடயங்களை படிமுறையாக ஒப்புவித்தல்.
- முழுக்கவனத்துடன் செவிமடுத்தல்
- ஒப்புவித்த விடயங்களை மீண்டும் கூறுமாறு மாணவர்களைக் கேட்டல்.
- முகபாவத்துடன் பேசுதல்
- கூடியவரை மாணவர்களுக்கு அருகில் சென்று பேசுதல்.
- சுத்தமாகவும் உயிரோட்டமாகவும் பேசுதல்
- முக்கியமான விடயத்தை கரும்பலகையில் எழுதிக்காட்டுதல்.
- கரும்பலைகயில் எழுதும்போது கதைக்காமல் இருத்தல்.
- பிழை விடாமல், நேர்த்தியாக கரும்பலகையில் எழுதுதல்.
- நவீன கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்களைப் பயன்படுத்தல்.
-

3. உறுதியான வேலை ஒழுக்கம்

எந்தவொரு நிறுவனத்திற்கும் அல்லது தொழிலுக்கும் வேலை ஒழுக்கம் என்பது அவசியமானதாகும். ‘‘சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் சரியானவற்றிற்கு எதிரான பிழையானவற்றை நீக்குதல்’’ ஒழுக்க நெறியாகும். ஒரு ஆசிரியர் தனது உடை, பாடசாலைக் கடமைகள், கற்பித்தல் கடமைகள், மதிப்பீட்டுக் கடமைகளில் ஒழுக்கத்தை பேணுபவராக இருத்தல் வேண்டும். உரிய நேரத்தில் உரிய வேலைகளை, உரிய முறையில் செய்வதும் ஒழுக்கமே. பொதுவாக வேலை ஒழுக்கம் என்பது நேர்மை, பொறுப்பு கூறல், அர்ப்பணிப்பு, முயற்சி, சுய ஊக்கம், நேர

முகாமை, குழுவேலை போன்றவற்றை உள்ளடக்குகின்றது என Matthew Kerr (2019) குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆசிரியர்களுக்கான ஒன்பது ஒழுக்கக் கோவைகளை Giuti (2008) என்பவர் முன் வைத்துள்ளார்.

(i) பாடத்தேர்ச்சி

(ii) சிநேகபூர்வ கற்றல் - கற்பித்தல்

(iii) உணர்வு பூர்வமான அணுகுமுறை

(iv) மாணவர் அபிவிருத்தி

(v) இரட்டை உறவுமுறை பேணுவதனைத் தவிர்த்தல்

(vi) இரகசியம் பேணல்.

(vii) ஏனைய ஆசிரியரை மதித்தல்

(viii) மதிப்பீட்டுத் தராதரம்

(ix) பாடசாலையைக் கனம் பண்ணுதல்.

4. நேர முகாமைத்துவ இயலுமை

இன்று அனைவருக்கும் உள்ள பொதுவான பிரச்சினை ‘‘நேரம் இல்லை’’ என்பதாகும். அடிக்கடி ‘‘நேரமில்லை’’ என்ற வார்த்தைகளையே பலர் முணுமுணுத்துக் கொள்கின்றனர். உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் பொதுவான சொத்து 24 மணித்தியாலங்களாகும். நேரத்தை சரியாக முகாமை செய்யத் தெரியாதவர்களே ‘‘நேரமில்லை’’ என்ற வார்த்தைக்கு சொந்தக்காரர்கள். பொதுவாக நேரம் இரண்டு வழிகளால் காணாமல் போகின்றது.

(i) ஆவசியமான விடயங்களில் நேரத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாமை.

(ii) அவசியமற்ற விடயங்களில் நேரத்தை அளவுக்கதிகமாக பயன்படுத்தல்.

இவ்விரு விடயங்களையும் ஆசிரியர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பாடத்துக்கு உரிய நேரத்தில் செல்லுதல், ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை முழுமையாக பயன்படுத்தல், உரிய நேரத்தில் பாடத்தை முடித்தல் என்பனவற்றினூடாக நேரத்தை முகாமை செய்யமுடியும்.

பாடக்குறிப்பில் பாடப்பிரவேசம், கற்பித்தல் நடைமுறை, மதிப்பீடு, பின்னூட்டல் என்ற ஒவ்வொன்றிற்கும் நேரத்தை ஒதுக்கித் திட்டமிடும்போது வகுப்பறையில் 40 நிமிடத்தில் உயர்ந்த மட்ட கற்பித்தலை நடாத்த முடியும். வகுப்பறையில் தேவையற்ற விடயங்களை கதைத்து அல்லது தன் புகழ்பாடி நேரத்தை செலவு செய்வதனைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பாடசாலைக்கு உரிய நேரத்திற்கு செல்வது, பாடசாலைக்குரிய மொத்த நேரம் ஆறு மணித்தியாலத்தை முடிந்த வரை மாணவர்களின் நலனுக்காக பயன்படுத்துவதெல்லாம் ஒரு ஆசிரியரின் உயர்ந்த பண்பாகும்.

Gnanam

Peggy (2008) என்பவர் “எவரொருவர் நேரத்தை முகாமை செய்ய பழகிவிட்டாரோ, அவரே சிறந்த சாதனையாளராகின்றார்” என்பதோடு நேரமுகாமைத்துவம் எனும் விடயத்தில் திட்டமிடல், இலட்சியம் வகுத்தல், முன்னுரிமைப்படுத்தல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளல், அழுத்த முகாமைத்துவம், குழுவேலை, ஒழுங்குபடுத்தல், சமாளித்தல் போன்றவை உள்ளடக்கப்படுவதாக குறிப்பிடுகின்றார்.

5. பிரச்சினை தீர்த்தல்

பிரச்சினை என்பது இருப்பதற்கும் இருக்க வேண்டியதிற்கும் இடையிலான இடைவெளி ஆகும் (Peggy, 2008). ஆசிரியர் உட்பட அனைத்து தரப்பினர்களுக்கும் வேண்டிய அவசியமான உயர்திறன் பிரச்சினை தீர்த்தலாகும். உளவியலில் இது பேரறிகைசார் பரப்புக்குள் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. வாழ்க்கை என்பது பிரச்சினைக்களம், இதனை தீர்த்துக் கொள்ளமுடியாமல் பலர் திண்டாடுகின்றனர். இதே போல் பாடசாலை என்னும் சிக்கல் நிறைந்த ஸ்தாபனத்தில் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. கற்பித்தல், முகாமைத்துவம், நலன் ஓம்புகை, வழிகாட்டல், சமூகத்தொடர்பு என்று இது நீண்டு கொண்டே போகும். ஒரு குறிக்கப்பட்ட கணத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை முகங்கொடுக்கும் போது அவற்றை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு பல்வேறு உத்திகளை ஆசிரியர் கையாளவேண்டும். உதாரணமாக வகுப்பறையில் பாடம் நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஆசிரியர் ஒருவருக்கு மாணவர் கவனம் செலுத்தாமை, மாணவர் குளப்படி செய்தல், பக்கத்து வகுப்புக்களால் இடையூறு என்று பல அழுத்தங்கள் ஏற்படும். இவ்வேளையில் ஆசிரியர் இவற்றை சாதுரியமாகத் தீர்ப்பதன் முலம் தன் நோக்கத்தை நிறைவு செய்யவேண்டும்.

பிரச்சினை தீர்த்தல் என்பது உடனடியாக கிடைத்த இலக்கை அடைதற் பொருட்டு சிந்தனையையும் நடத்தையையும் செலுத்துதலைக் குறிக்கும். John Brans ford (2005) என்பவர் பிரச்சினை தீர்ப்பதற்கான படிநிலைகளை IDEAL என்ற சுருக்க எழுத்தால் முன்வைத்துள்ளார்.

Identify the Problem - பிரச்சினையை இனங்காணல்.

Define and represent the problem - பிரச்சினையை வரையறை செய்தலும் வகைக் குறித்தலும்.

Explore possible strategies or solutions- சாத்தியமான உபாயங்களை அல்லது தீர்வுகளை கண்டறிதல்.

Act on a selected strategy or solution- தெரிவு செய்த உபாயம் அல்லது தீர்வின் அடிப்படையில் செயற்படல்.

Look back and evaluate the solution - தீர்வினை மீள்நோக்கி மதிப்பிடல்.

6. குழுவில் ஒருவராக தொழிற்படல்

மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி. எந்தவொரு மனிதனும் தனித்து இயங்க முடியாது. இதனால் எந்த நிறுவனத்திலும் பல தரப்பட்டவர்கள் சேர்ந்து கடமையை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவைகள் அதிகமாகவுள்ளன. பல்வேறுபட்ட தகமை, இனம், மொழி, சமூக அந்தஸ்து கொண்டவர்கள் உள்ள இடங்களில் பிரச்சினைகளும் முரண்பாடுகளும் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகமாகவுள்ளன. இதனால் நிறுவனங்களில் பல குழுக்கள் காணப்படுகின்றன. “அமுக்க குழுக்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற இக்குழுக்கள் நிறுவனத்தின் வெற்றிக்கு பெரும் சவாலாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன.

பாடசாலை என்ற நிறுவனத்திற்கும் இது பொருந்தும். ஆயினும் மாணவர்களின் எதிர்காலம், உயர்ச்சி என்பனவற்றைக் கருரத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களும் குழு ஒற்றுமையுடன் பங்காற்ற வேண்டியது அவசியமானதாகும். தனிப்பட்ட குரோதங்களை எல்லாம் மறந்து பாடசாலைக் குழுவின் ஒருவராக இணைந்து அனைத்து ஆசிரியர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கடமையாற்றும் போது அப்பாடசாலை வினைதிறன் கொண்ட பாடசாலையாக மாறிவிடும். எடுத்துக்காட்டாக க.பொ.த.(சா/த) வகுப்பில் மாணவர்கள் ஒன்பது பாடத்திற்குத் தோற்றுகின்றனர். இதனால் இவ்வகுப்பில் குறைந்தது ஒன்பது ஆசிரியர்கள் சேர்ந்து பங்காற்ற வேண்டியுள்ளது. இவ் ஒன்பது பேரிடையேயான ஒற்றுமை, பங்களிப்பு இருந்தால் மாத்திரமே மாணவர்கள் அனைத்து பாடங்களிலும் திறமைச் சித்தி பெறமுடியும். அதுமட்டுமல்ல இது மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும் அமையக்கூடும். இல்லையேல் அது மாணவர்களையும், பாடசாலையையும் பாதித்துவிடும். ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களும் பாடசாலையின் தூரநோக்கு, பணிக்கூற்றுக்கு அமைவாக மாணவர்களை தமது எஜமானராகக் கருதி கடமையாற்றும் போது ஆசிரியரும், பாடசாலையும், மாணவர்களும் பெருமை பெறுவர். இதனால் அப்பாடசாலை பிரதேசத்தில் உயர் பாடசாலையாகவும் திகழமுடியும்.

7. தன் நம்பிக்கை

> ஒருவர் எந்தத்துறையில் இருந்தாலும் அவரது வாழ்க்கைத் தரம்
> தனது வேலையை சிறப்பாகச் செய்ய அவர்
> எந்த அளவு தன்நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை பொறுத்தது.
>
> - வின்ஸ் லொம்பார்டி –

எந்தவொரு வெற்றியாளர்களுக்கும் தன் நம்பிக்கை சிறந்தவொரு அணிகலனாகும். தன்னைப் பற்றி தனது இயலுமை, தனது தகைமை, தனது தொழில் தொடர்பாக எவரொருவர் உயர் நம்பிக்கை கொள்கின்றார்களோ அவர் சாதனையாளராகக் காட்சிபெறுவார். ஒவ்வொருவரும் தம்மில் பல்வேறு வகையான ஆற்றல்கள் மறைந்துள்ளன என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்பாடுகளைப் பொறுப் பேற்க வேண்டும். ஒருவனின் உணர்வுக்கும் அவரது செயல்திறனுக்கும் நேரடித்தொடர்பு இருக்கின்றது. வகுப்பறைக்குச் செல்லுகின்ற ஆசிரியர் தன் நம்பிக்கையுடன் தைரியமாக வகுப்பை நடாத்திச் செல்லவேண்டும். பாடப்புலமையுடன் சிறப்பாக பாடத்தை திட்டமிட்டு, பொருத்தமான கற்பித்தல் துணையுடன் வகுப்பறைக்குச் செல்லும் போதே இது சாத்தியமானதாகும். மாணவர்கள் நேரடியாக காண்கின்ற ஒரு “மாதிரி’ (Model) ஆசிரியர் என்பதால், ஆசிரியரின் தன் நம்பிக்கை மாணவர்களையும் தன் நம்பிக்கையாளராக உருவாக்க கூடியது.

8. ஏற்றுக் கொள்ளலும் விமர்சனங்களில் இருந்து கற்றுக் கொள்ளலும்.

எந்தவொரு செயற்பாட்டையும் நாம் பொறுப்பெடுத்துச் செய்யும்போது பல்வேறு விமர்சனங்கள் வரலாம். காய்த்த மரம் கல்லெறி படுவது போன்று வளர்ந்து கொண்டு செல்பவர்கள் விமர்சிக்கப்படுவார்கள். உலகில் மாபெரும் மனிதர்கள் எல்லாம் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். நாம் ஒரு சிறப்பான காரியத்தை மேற்கொள்ளும் போது அதனை பாராட்டுவதனைத் தவிர்த்து விமர்சனங்கள் செய்வதனையே பலர் தமது பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இது பொறாமை காரணமாக ஏற்படக் கூடிய ஏதிரான மனப்பாங்காகும். வருகின்ற விமர்சனங்கள் நியாயமானதோ அல்லது நியாயமற்றதாகவோ இருக்கலாம். நியாயமான விமர்சனம் ஒருவரின் உயர்ச்சிக்கு மிகவும்

உதவியாக இருக்கும். இத்தகைய விர்சனங்களை ஒரு மதிப்பு வாய்ந்த கருத்தாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதேபோல் நியாயமற்ற விமர்சனம் அறியாமை, பொறாமை காரணமாக ஏற்படலாம்.

நாம் ஒன்றுமே செய்யாமல், ஒன்றுமே பேசாமல், ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்தால் எம்மை யாருமே விமர்சிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்றுமே இல்லாமலாகி விடுவோம்.

சிறப்பான கற்பித்தலை நடாத்தும் பல ஆசிரியர்கள் ஏனைய ஆசிரியர்களால் விமர்சிக்கப்படக்கூடும். தமது இயலாமை, மதிப்பின்மை காரணமாக இது ஏற்படலாம். இவ்வாறான நிலையில் பொறுமையாக அதனை ஏற்றுக்கொண்டு தமது கடமையை தொடர்ந்தும் செயற்படுத்த வேண்டும். இதனால் இவ் ஆசிரியர் எப்பொழுதும் மாணவர் மத்தியில் உயர்மதிப்பை பெறுவதோடு பாடத்தில் சிறந்த அடைவையும் ஏற்படுத்திக்காட்டமுடியும்.

9. சகிப்புத்தன்மை

பல்வேறு அழுத்தங்கள் எம்மை நோக்கி வரும்போது அதனை ஏற்றுக்கொள்வதே சகிப்புத் தன்மை ஆகும். மனித வாழ்வில் தோல்வி, அவமானம், வறுமை, துன்பம் என்கின்ற பாரிய அழுத்தங்கள் ஒருவரை தாக்கும் போது மனம் தளராது அதனை ஏற்றுக்கொண்டு எதிர் நீச்சல் போடுவது வெற்றியாளரின் உயர்ந்த பண்பாகும்.

ஆசிரியர் பல வயதுக் குழுவினருடன் கடமையாற்றுவதால் பல்வேறு அழுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உள்ளன. குறிப்பாக கட்டிளமைப் பருவ மாணவர்களுக்கு கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும் போதும் விசேட தேவையுடைய மாணவர்களை கருத்தில் கொள்ளும் போதும் நிர்வாக ரீதியான செயற்பாட்டின் போதும் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு விதமான சவால்களைச் சந்திக்க வேண்டி வரலாம். இவ் வேளைகளில் மனம் கோணாது சகிப்புத தன்மையுடன் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது மிகப்பெரிய முன்மாதிரி ஆகும்.

10. அழுத்தங்களின் மத்தியில் வேலை செய்தல்.

இது விரைவாக மாறி வரும் விஞ்ஞான யுகம். இதன் காரணமாக பல்வேறு அழுத்தங்களுக்கு நாம் முகங்கொடுக்க வேண்டி வரலாம். அழுத்தங்கள் புதிய யுகத்தின் பாரிய ஆட்கொல்லி எனவும் கருப்படுகின்றது. ஒருவர் புதிய சூழலை எதிர்கொள்ளும் போது அவரது உடல், உள்ளத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதே அழுத்தம் எனலாம்.

அழுத்தங்களினால் இன்று உலகில் 85% ஆன மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இவர்களில் 60% ஆனோர் மருத்துவமனையில் உளநலம் பாதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகின்றனர் எனவும் அழுத்தங்களைச் சரியான முறையில் கையாள முடியாமல் வருடமொன்றிற்கு 15% ஆனோர் தற்கொலை செய்கின்றனர் எனவும் புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஒருவருக்கு இரு வகையான அழுத்தங்கள் ஏற்படலாம்.

1) அக அழுத்தம்

உளம் சார்ந்தது. ஆளுமையில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்த கூடியது.

2) புற அழுத்தம்

பௌதிக, சமூக, சூழல் காரணிகளால் ஏற்படக்கூடியது.

Gnanam

பாடசாலையில் ஆசிரியர்கள் இருவகையான அழுத்தங்களையும் முகங்கொடுக்கவேண்டி இருக்கும். தனது நோய், களைப்பு, மனக்கவலை போன்ற அழுத்தங்கள் ஏற்படும்போது தமது கற்பித்தல் பணியை ஆசிரியர் முன்னெடுக்க வேண்டும். இது கடினமானது. அதுமட்டுமல்ல மாணவர்களால் அடையாளம் காணக்கூடியதும்.

புற அழுத்தங்களாக அதிக வெப்பம், அதிக சத்தம், துர்நாற்றம் போன்றவை ஏற்படும்போது ஆசிரியர் வேறொரு இடத்தில் கற்பித்தலை மேற்கொள்ள முடியும்.

ஒரு ஆசிரியருக்கு கற்றல்-கற்பித்தல், இணைப் பாடவிதான செயற்பாட்டின் போதும் நிர்வாக ரீதியாகவும் அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய முக்கிய விடயங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- வகுப்பறையில் அதிக எண்ணிக்கையான மாணவர்கள்.
- வளங்களின் பற்றாக்குறை
- காற்றோட்டம், வெளிச்சம் என்பனவற்றின் பற்றாக்குறை
- பிறழ்வான நடத்தையுடைய மாணவர்களைக் கையாளுதல்.
- நேர முகாமை செய்தல்
- வெளிச் சூழலால் வருகின்ற இரச்சல்
- மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தல்.
- ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்தல்
- நிருவாக ரீதியான மேலதிக வேலைப்பாடு.
- பாடசாலைச் சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பு

இத்தகைய அழுத்தங்களை முகாமை செய்யவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். முடியாத போது அழுத்தங்களின் மத்தியில் வேலை செய்வதற்கு தம்மைப் பழக்கப்படுத்துவதே மேலானதாகும். இவ்வாறான நிலமையில் நமது கடமையை நாம் தொடர்ந்து முன்னெடுக்க வேண்டும்.

மாணவர்களின் கற்றலிலும் அழுத்தங்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. இதன் காரணமாக அழுத்தங்களில் இருந்து மாணவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான பயிற்சியை வழங்க வேண்டியதும் ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும். புறச்சூழலால் வரும் அழுத்தங்களை தடைசெய்யமுடியாத சந்தர்ப்பங்களில் அழுத்தங்களின் மத்தியில் வேலை செய்வதற்கான மனோ நிலையையும் ஆசிரியர்,மாணவர் அனைவரும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். இலங்கையின் தேசிய கல்வி இலக்குகளில் ஒன்றாக “எதிர்பாராத நிலமையை சமாளிக்க கூடிய ஆற்றலை வளர்த்தல்” என்பதும் கருதப்பட்டுள்ளமை முக்கியமான விடயமாகும்.

முடிவுரை :

மாணவர்கள் நாட்டின் வளமாகும். இவர்களை பெறுமதி மிக்க, தகைமையுடைய தலைவர்களாக மாற்றவேண்டியது பாடசாலைகளின் பொறுப்பாகும். பாடசாலையில் இப்பணியை செய்யவேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகள், தகைமை, ஆளுமை என்பன வகுப்பறையில் செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடியவை. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் தம்மை வளப்படுத்த வேண்டியது மிகமுக்கியமானதாகும். தொழில்வாண்மை மிக்கவர்களாக மாற்றம் பெறுவதோடு, தமக்கு தேவையான மென்திறன்கள் பற்றி இனங்கண்டு அவற்றை விருத்தி

செய்யவும் வேண்டும். அப்போதுதான் எமது நாட்டின் கல்வி இலக்குகள் உயர்ந்த மட்டத்தில் எய்தப்படும். மென்திறன்கள் என்பது மிகவும் விசாலமான பரப்பாகும். ஒரு சிறு கட்டுரையில் அனைத்தையும் விரிவாக உள்ளடக்குவது சாத்தியமற்றதாகும். ஆயினும் முடிந்தவரை அடிப்படை விளக்கத்தையாவது இவ் ஆக்கம் தரும் என்பது எழுத்தாளரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

உசாத்துணைகள்:

Bartel,J.(2018).Office Soft Skills. 3 rd edition. https://wayzgoosepress.com

Giusti,Giuseppe(2008).Soft Skills , Chelsea Publishing,ISBN 978-0-9558926-0-8

Hairuzila,I.(2009)Challenges in the integration of soft Skills in teaching technical courses: Lecturers' perspectives. Asian journal of University Education.

Joan Bartel.(2018). Teaching Soft Skills for Employability, Tesl Canada Journal/Revue Tesl du Canada.

Peggy,Klaus(2008),The Hard Truth About Soft Skills: Work place Lessons Smart People Wish They'd Leamed Sooner,HarperCollins,ISBN 978-0-061-28414-4

https://en.wikipedia.org/wiki/Soft skills

https://reasearchgate.net/publication/277971422

Gnanam